

Megjelenik hetenként kétszer:
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLETT

Előfizetési ár:

Negyed évre . . . 2.—
Fél évre 4.—
Egész évre K 8.—

Egyes szám ára 8 fill.
Egy óra . . . 70

Hirdetéseket a lap kiadóhivatala megegyezés szerint felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

A béke.

Talán beszélhetünk már róla is, jóllehet, ha körültekintünk éjszakai és délen, keleten és nyugaton, úgy vagyunk vele mint Noé által a bárkából kibocsájtott első galamb: az áttekinthető egész területet csak piszkos iszappal látjuk ellepve. Szemünk előtt megvalósul a Szentírás igazmondása: „A bünösöknek nincsen békességük!” Igen, addig míg csunya önzés, gög, kapzsiság, bosszuvágy, hatalomvágy, szerződésszegés, hazugság, kétszínűjáték, megvesztegethőség egyénei tartják kezükben ellenségeink kormányzását, vezetését, az igazi békére vajmi kevés a kilátás. A történelem által s az egész emberiség előtt eléggé meg nem bélyegezhetőek azok a koronás és koronázatlan fők, akik ezt a tengernyi embermészárlást aljas, bünös ürügyekkel kikényszerítették. Nemzetek szükségletének kürtölték, mikor az ő démoni lelkük gögje és bosszuvágya sugalta azt nekik. Hát szüksége volt e háborúra Belgiumnak, Franciaországnak, Oroszországnak, Szerbiának vagy olaszoknak? Ha oly tulajdonságos nagy volt már az emberanyaguk, városuk, falvaik, gyáraik, pénzkészletük, miért nem pusztították el azt maguk odahaza?! . . . Ha az angol hajóival nem tudott mit csinálni, miért nem röpitette légbe önmaga?! . . . Vagy kutyabandának tartják az emberiséget,

amelyet egymásra kell uszítani, hadd marcangolják egymást?! Hiába is huzák fel nagy tam-tam mellett a „magas politika” csizmáját s mint kisistenek követelik, hogy a nép, az istenadta búta nép tűzön-vizen vakon kövesse őket, azért Pasics, Nikolajevits, Poincaré, Delcassé, Grey, Asquith, Kitchener, Sonnino, Salandra és még többek nevéhez, kik mögöttük állottak, az emberiség átka fog tapadni a békekötés után is. A nemzetek idővel közelebb jönnek egymáshoz, békejobbot nyújtanak egymásnak, de azoknak a neveit kell, hogy mindenkorra utálattal, megvetéssel sujtsák.

A béke megjön, mert hőseink mentek érte. Keresik éjjel-nappal, izzadva és fázva, hegyen és völgyön, messze idegen földön, vérük, életük áldozatával . . . Reméljük, hogy mégis csak kézre kerítik s diadalszekéren, virágosan és danolva hozzák haza.

Csak hogy, ha meghozzák, idehaza is lesz leszámolni valójuk. Az ő utjukat idealizmus, lelkesedés kísérte, idehaza meg anyagelvűség, uzsora, gyors gazdagodási vágy, kapzsiság ütött tanyát. A mi raktárakban, pincékben fektet, azt most négy-ötszörös áron akarják értékesíteni; egy ezerből négyet, egy millióból ötöt vagy még többet akarnak kipréselni. Igaz, hogy erre egy régebbi iskola volt az országban, ame-

lyet a nemzet javarésze az előtt utált, de most már úgy kezd fejlődni a dolog, mintha majd mindenki értene hozzá, hogyan kell a krétát kézben tartani, hogy duplát-triplát fogjon. Jegyezzük meg magunknak ezeknek a neveit is. Hogyha testvéreink, fiaink-véreink győzedelmesen, zászlóikon a békével hazatérnek, hadd mutassunk e nemzet-fojtató belelenségre is. Hadd pusztuljon e hazából az aljas, becstelen kapzsiság és önérdék! Kezden már egyszer uralkodni a keresztény erkölcs és istenfélő lelkiismeret! Boldoguljon a munkás, a törekvő becsületes ember, de pusztuljon a here, a más járatlanságára folyton spekuláló, a nem szántó és mégis mindent learató s mindennek hasznát lefőlező elem! Ne engedjük báránypörbe bujni e ragadozó farkasokat és istentelen hiénákat!

Az igazi békekességben és annak áldásaiban csak az igazán jó akaratu és becsületes erkölcsű embereknek legyen részük!
Csukovits János.

Szociálpolitikusaink

éveken át hangoztatták, hogy erős közeposztályra van szükség, ha fejlődni, erősödni, a reánk váró bajokkal, küzdelmekkel szembenézni akarunk. Igazuk volt, a felsőbb tízezrek és a nép közé olyan terméshozzájárulást, de egyúttal szükségszerűen

Az amerikai orvos.

Írta: Mujzer Béla.
(Vége.)

Egy hihetetlen operáció után a különadásoknak egész zápora szakadt az utcákon. A rikkancsok meg a felhőkarcolók tetején is jártak. Óriási eseményeknek nézett elébe nap-nap után New-York közönsége. Egyes városrészekben ja szokatlan hírek hallatára pánik keletkezett. Az utcákon megakadt a forgalom és megszorodott a balesetek száma. A mentők éjjel-nappal talpon voltak. Később kimerült ez az intézmény is és a tűzoltóságnak a katonasággal vállvetve kellett támogatni a mentőket. A statisztikai hivatal balesetosztályában azelőtt naphosszat a körműket piszkálták a hivatalnokok, míg most egyszerre rogyásig szakadt a munka a nyakukba. Aki nem bírta, az kidőlt, mint a korhadttávíróoszlop. Az összes hivataloknak adott munkát az amerikai orvos.

Egy unalmas novemberi délutánon elhatároztam magam, hogy felkeresem a világhírű orvost, hátha tudna segíteni az én bajomon. Felültem a magas vasútra és egy óra múlva a Harrington palota előtt voltam. Amit ott láttam, azt soha életemben nem fogom elfelejteni. A beteg emberek óriási tömege állott az utcán. Egymást lökdösték, taszigálták. Ha valaki egy lépést előbbre

jutott, előlrol három lépéssel biztosan visszanyomták. Sánták, félkezeiek, süketek, vakok és a testi fogyatkozások számtalan fázisában szenvedő embercsoportozatok között kellett magamnak utat verni a bejáróhoz. A ruha rongyokban lógott le rólam, mire keresztülvergődtem a tömegen. Zugott, bömbölt ez az emberáradat, mint a vashámorok belseje.

Nagynehezen bejutottam az előcsarnokba. A portás — látván, hogy kivel van dolga — a titkárhoz utasított.

A tágas márványcsarnok pálmásora közt a megjelölt ajtóhoz értem. Névjegyet elhelyeztem a bejelentőgépfőrforgó készülékébe és tíz perc múlva kinyílt a villamos áramra járó ajtó. Szabad volt a bemenet.

A titkár igen szívélyesen fogadott.

Röviden elmondtam, hogy mi járatban vagyok. Megvigasztalt és a legmesszebbmenő jóindulatról biztosított és kilátásba helyezte számomra az orvosi tudomány segítségét. Az orvos urat direkte nem szükséges felkeresnie — mondotta. Az ilyen ügyeket önállóan intézem, mert magam is egyetemi tanár vagyok. Tessék csak hazamenni nyugodtan és türelemmel bevárni a mi értesítésünket. Mihelyt itt lesz a kívánt alkalom, Önt nyomban be fogjuk rendelni kórházunkba és reméljük, hogy Uraságodat épen visszaadhatjuk az életnek. Csak arra kérem, hogy hívásunkra bármily időben

rögtön jöjjön, mert a késelem meghiusíthatja orvosi beavatkozásunkat.

Ezzel távoztam az amerikai orvos titkárától. Az utcára érve a Harrington palotát még mindig körülzárva találtam az irtózatostömeget. Mintha ostromra készültek volna a felhőkarcoló ellen.

Hazafelé indultam. Otthon még egyszer átgondoltam leendő sorsomat. Műkezemet kicsinylőleg lenéztem és ott éreztem helyén a régi, igazi, élő kezemet.

A titkártól való távozásomnak körülbelül harmadik hetében egy éjjel erős telefoncsengés ébresztett fel.

Álmosan a telefonhoz mentem és a kagylót fülemhez szoritottam.

— Halló! Itt Brunswick titkár — és ki ott? — kérdezte egy hang.

— Itt Olsen Szigfrid mérnök beszél — mondtam.

— Kérem, jöjjön azonnal a Harrington palotába, az orvos ur készen várja — volt a kimért válasz.

Rögtön felöltöztem, autóba ültem és husz perccel később a Harrington palota ajtaja kitarult előttem. A portás a lifthez vezetett. Beültem. A lift megindult és villámgyorsan röpitett fel a tizenötödik emeletre. Kiszálláskor a titkár fogadott és a legnagyobb gyorsaságra kért fel. Az orvost nem láttam. Az asszisztensek valósággal letépték rólam

kell közbeiktatódnia a középosztálynak, mint a fej és a lábak közé a derékknak. Erős magyar középosztály — ez volt a jelszó.

A legutóbbi években sokat cikkeztek egyes lapok, sőt könyvek jelentek meg a magyarság hanyatlásáról; természetesen a magyar középosztály is bizonyos pesszimizmus elbírálásban részesült. Tisztelet adassék mindazoknak, akiknek tollát az őszinte fajszeretet vezette, akik azért iparkodtak a hibákra, a sebekre rámutatni, hogy megjavíthassuk, meggyógyíthassuk őket. Nem tagadjuk, volt is, van is elég javítani való a magyarságon, nevezetesen a magyar középosztályon, jogos tehát az okos utbaigazítás, a jóakaró figyelmeztetés. A leghatározottabban el kell azonban itélni azokat a tendenciózus irásokat, amelyek fogatkozásainkat ürügyül használván fel, a magyarság, főleg a középosztály iránt bizonyos bizalmatlanságot akartak belénevelni. Jól tudjuk, hogy itt nálunk egy érdekcsoport üzi titkos üzelmeit, amelyek többsége parvenü zsidó. Ez utóbbiaknak multjuk nincsen, ezért jelent és legalább kétszáz percentet ígérő jövőt akarnak teremteni maguknak. Persze utjokban áll a józan történeti fejlődésre támaszkodó magyar középosztály. Innét könnyen érthető, hogy miért kellett tehát elfogulatlanul és tudományos alapon kimutatni a magyarság hanyatlását, a középosztály fejlődésképtelenségét. Ugy okoskodtak, hogy — ha már elég bizalmatlanok leszünk önmagunk iránt és körül fogunk nézni, hogy merre is induljunk tehát, — önmagukat, irányzatukat fogják felkinálni, mint egyedül üdvözítőt. Természetesen ők lesznek a vezetők, a hangadók.

S jött a háboru. Ezerszer elcsépett de igaz gondolat, hogy ez a katasztrófa sok dolog értékét illetve értéktelenségét bizonyította be. Ime: az annyiszor leszólt, félig-meddig elparentált középosztály ugyancsak rácsáfolt hívatlan siratóira. Semleges ember, egy svájci katonatiszt írta meg, amit különben is tudtunk, hogy a tartalékos tiszt — tehát tulajdonképpen a középosztály fiai — hadseregünk legértékesebb anyaga. Sokan

a ruhát, megragadtak és bevitték a műtőterembe. Megborzadtam egy pillanatra. A másik pillanatban már a boncasztalon voltam és hirtelen elalattak.

Felébredésemkor fehér ágyban találtam magamat.

Műkezem helyén egy bepólyált, gipszkötés közé erősített kart éreztem, mely felső fél karomnál, az összeillesztés helyén bizsergősszerű, erős fájdalmat okozott.

Az orvos odajött az ágyamhoz és nyugalomra intett.

Ilyen embert soha életemben nem láttam. Ő volt előttem az újvilág apostola.

Asszisztenseivel hosszan tanácskozott. Hallottam, mint mondta: — A vérkeringés megindult a karban, a szív szabályszerűen működik, a beteg egy hónap múlva gyógyultan hagyhatja el a kórházat.

A fájdalom és a boldogság érzetétől csaknem kiugrottam az ágyamból. Az ápoló fogott le és jóakaróulag figyelmeztetett életveszélyes állapotomra, mely mozgás esetén bekövetkezne.

A sikeres operáció nagy feltűnést keltett New-Yorkban.

Az ujságok külön kiadást adtak.

Egy cirkuszvállalat százezer dolláros szerződést kínált fel, amit én — természetesen visszautasítottam.

Két és fél hónapig tartott a teljes gyógyulás. Erre karom szabaddá lett téve a kötésektől. Bámultam az új kezemen, mikor először megláttam. Tapogattam, fogdosztam, ütöttem nagyszerűen vert. Tökéletesen olyan volt ez a kezem, mint a bal. Csak az összeillesztés helyén volt még vékony, hegedt seb. Az első hálaadó sorokat az orvosnak írtam az új kezemmel, amivel az

vannak az egyszerű közlegények sorában is a középosztályból, akiről hasonló elismerő bizonyítványt állíthatunk ki. Szellemileg is, szervezeten is kitérőnek bizonyul a középosztály tulajdonképpen nagy átlaga.

És az erkölcsi érték? Az is megállja helyét. Igaz, hogy a békeidőben jogosan panaszkodtak a magyarságot igazán szerető, ha nem is katolikus, de legalább pozitív keresztény alapon álló szociálpolitikusaink, hogy az erkölcsi erő ősforrása, a vallásosság hanyatlóban van a középosztálynál. Főleg az u. n. falusi és városi „intelligencia“ nem bizonyult vallásilag elég intelligensnek. Ez igaz, azonban azt is tudjuk mindnyájan, hogy a vallásos áramlat a legutóbbi években igen jótékonyan járta át a középosztály nagy részét, a háboru pedig újabb nem várt, páratlanul hatalmas lökést adott neki. Ha a középosztály ezen irányzatban marad és nem engedi magát zsidó-szabadságkíműves eszmék által megmetyelgetetni, akkor az az erkölcsi erő, ami a mostani nehéz viszonyok között megnyilvánul benne, további békés fejlődéséhez biztos alapul fog szolgálni.

Szívvel örülünk, hogy a középosztály is rácsáfolt a hazug szabadságkíműves ráfogásokra, szintén megmutatta, hogy a háboru nem a páholyok világnézetét igazolja, hanem az övét. És ha az arra illetékes tényezők a középosztály lelki kulturáján olyan kitartással és lelkesedéssel dolgoznak, amint a legutóbbi években, akkor ez a büneitől a saját vérében megtisztult, józan felfogású, vallásos és hazafias középosztály hosszú időre áttörhetetlen falax lesz a szabadságkíművesség bármilyen durva támadása ellen is. —p.

ELVBARÁTAINKHOZ! Kérjük
kath. társadalmunkat, hogy minden nyilvános helyiségben: kaszinóban, egyesületben, kávéházban, étteremben, dohánytözsdekben, fodrásznál
:: követeljük az „ÚJ ÉLET“-et. ::

Adakozzunk a vak katonák számára!

E célra adományokat szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk is elfogad és nyilvánosan nyugtat.

élet után ő ajándékozott meg másodszer a tudomány segélyével.

Százezer dollárt kért azért a műtétért az amerikai orvos. Én megtoldottam további százezerrel és új kezemmel úgy megszorítottam az orvos jobbját, hogy csaknem elszisszentette magát.

Mielőtt elhagytam volna a Harrington palotát, a titkár engedélyével két hétig tanulmányoztam a világ legnagyobb kórházat, a honnét az emberek százezrei kerültek vissza egészségesen az életbe.

— Ugyan, ki volt az az amerikai orvos? — kérdeztem barátomtól kíváncsian.

— Ki volt, — ismételte a kérdést — Azt mondják, hogy magyar származású és otthon nálatok a letehetségtelenebb ember volt.

Erre már elnevettem magam és nem tudom, az amerikai orvos csodáitól, avagy a whiskytől szédültem-e meg. Forgott velem a kávéház. A márványasztalok, a nagy tükrök úgy kavarogtak, mint a forgószél a homokpusztákon.

Nem mutattam több érdeklődést az amerikai orvos iránt. Ezt barátom is látta és elhallgatott. Teljesen a beszéd hatása alatt állottam. Ugy éreztem, hogy az utcáról felhőkarcolók merednek reám és a paloták tömkelegében várom az aút, mely engem is boldoggá tesz.

Hajnal felé elhagytuk a kávéházat. Fiakkerbe ültünk és kihajtottunk a hajóállomásra.

Barátom hajóra szállt és hazament Norvégiába boldogan élni; én pedig ott maradtam a parton osztrák értékben negyven krajcárral a zsebemben.

A világtalan hős.

1915.

Isten! ki teremtéd
E csodás világot
Fényderűs reggelre
Már hiába várok;
Mért vetted el tőlem
A virágok színét,
Isteni művednek
Mosolygó, kék egét?

Nem láthatom többé
Tavasznak reggelén
Ha a fényes hajnal
Jön biborszekerén;
Éltető napodnak
Aranyos sugarát
Mikor felébreszti
Az alvó ibolyát.

Nem látom, ha leszál
A csendes alkonyat
Mikor a messze táj
Némaságba olvad;
Nem látom ezeryni
Csillagát az éjnek
Mik a menny kárpitján
Pásztortüzként égnek.

Búsán ha jön az ősz
Hervasztó csókjával
Az erdőn elpihen
Már minden madárda;
Nem látom a lombnak
Lassu hervadását,
Árva kis virágnak
Csendes haldoklását.

Verőfényben fűrdő
Himes szárnyu lepkét,
Harmatkönnyet síró
Nefelejcs kék szemét;
Nem látom a rózsá
Piros bársony szirmát,
Szűzi hópehelynek
Nesztelen omlását.

Az ég országútján
Vándorló felhőket
Patak tükörébe
Mikor belenéznek;
Nem látom a mezők
Dús arany kalászát,
Óh! de mégis hallom
A pacsirta dalát.

És hogyha jő az est
Sejtelmes árnyival
Lelkemen átrezeg
Egy túlvilági dal:
Kis falum harangja
Estimára csendül,
Forró könnypatak hull
Kiegett szemembül.

Istenem! bocsásd meg
Panaszos jajszómat,
Hisz szellem-szemekkel
Látom világot!
Mardosó bánatom
Lassanként elpihen,
Leborulok eléd
Hatalmas Istenem!

Leborulok eléd
Alázatos szívvel,
Eln-mult ajakkal
Mégbékült lélekkel...
Es ha úgy kívánná
Drága Magyar Hazám,
Ezt az egy életemet
Ezt is feláldoznám!

RÁBEL LÁSZLÓNÉ.

Világháború.

HÖFER JELENTÉSE:

Hivatalos. Budapest, nov. 12.

Orosz hadszíntér:

A Cartorisktól északnyugatra folyó harcokban tegnap 4 tisztet és 230 főnyi legénységet fogtunk el.

Sapanownál több éjszakai támadást vertünk vissza.

A Plutlilowka harcvonalunk mögött a 407. számú orosz gyalogezred egy tisztjét fogtuk el, aki osztrák-magyar egyenruhában átlöpözött vonalainkon, hogy kémkedjék.

Tisztek által vezetett osztagaink megállapították, hogy a Kormain patak mellett Garajanovkától délre levő orosz csapatok sebesültjeinket felkoncolták. Itt csapataink osztrák-magyar egyenruhába öltözött orosz figyelő őrszemekre bukkantak.

Olasz hadszíntér:

Aránylag csendes éj után tegnap délelőtt az olasz tüzérség heves tüzelése a tegnapi egész harcvonalon megújult. Az ellenség gyalogsága ezután újra szakadatlanul támadta a görzi hídfőt és a doberdói fenikot. Az összes rohamok újra az ellenség borzasztó veszteségei közt omlottak össze. Ujra szilárdan csapataink birtokában vannak összes hadállásaink.

Az ellenség előretörése Zagoránál és a Vrsic szakaszon épügy végződtek, mint a főtámadás.

Az olaszok a dolomit harcvonalon a Col di Lana csúcán és lejtőin levő hadállásainkat a legutóbbi napokban is több ízben támadták meg sikertelenül.

Az olasz hadvezetőségnek az ezen a szakaszon lejátszódott eseményekre vonatkozó hivatalos jelentései hamisak és csak merőben helytelen jelentéseken alapulhatnak.

Délkeleti hadszíntér:

Az üldöző harcok az egész harcvonalon folynak. Német csapatok Ibar völgyében rohammal elfoglalták Bogutowacot és a két oldalról emelkedő magaslatokat.

Gallwitz tábornok hadserege a Jostriac hegységcsucs vonalához közeledik. Az újabb zsákmány itt 1400 fogoly, 11 löveg, 16 löszkocsi és egy hidszerelvény vonat.

A bolgár hadsereg az egész harcvonalon kierőszakolta az átkelést a Moraván.

(M. S. O.) HÖFER, altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese

A NÉMET VEZÉRKAR BESZÁMOLÓJA:

A nagy főhadiszállás jelenti: Berlin, nov. 12.

Nyugati hadszíntér:

Az arcvonalon újabb esemény nem történt.

Két angol kétfedelű repülőgépet légi harcban lelőttünk, egy harmadik arcvonalunk mögött leszállásra kényszerült.

Keleti hadszíntér:

Hindenburg tábornagy hadcsoportja: Lényeges esemény nem történt.

Lipót bajor herceg hadcsoportja: Lényeges esemény nem történt.

Linsingen tábornok hadcsoportja:

Azon német csapatok, amelyek tegnap korán reggel a Kowel—sarnii vasutól délre egy orosz támadást visszavertek, ez alkalommal 4 tisztet 230 főnyi legénységet elfogtak.

Balkáni hadszíntér:

Az üldözést folytattuk. A Kraljevo—tarsteniki vasutól délre az első hegygerincen áthaladtunk.

A Rasini völgyben. Krisevától délnyugatra csapataink Dupelii nyomultak előre.

Odább keletre elértük Ribaret és a szoroson mellette fekvő Ribarska-banját. Tegnap több, mint 1700 foglyot ejtettünk és 11 ágyut zsákmányoltunk.

(M. E. S.) Legfőbb hadvezetőség.

Hirek.

Személyi hírek. Szalay Imre báró, miniszteri tanácsos, városunk diszpolgára hétfőn ideérkezik muzeumi ügyek elintézése céljából. — Szilvássy Márton dr. udvari tanácsos, országgy. képviselőnk csütörtökön ünnepelte meg névnapját. Ez alkalommal a hadastyán-egyesület zenekara szerenádott rendezett tiszteletére.

Kitüntetés. A 18. m. kir. honvédezed tagjai: Liszkay százados, Somogyi főhadnagy és Frivaldszky Tibor, a telefonmegfigyelő-állomás parancsnoka, az ellenség előtt tanusított bátor magatartásukért a vaskeresztet kapták. — Schármár Jenő, a 7. honvéd-táboritüzérezred főhadnagya és Dobrovits Sándor, a 13. tüzérezred főhadnagya az ellenség előtt tanusított bátor magatartásukért a szignum laudiszt kapták. — Az illetékes katonai parancsnokság Faragó Sándort, a 18. honvéd-gyalogezred tartalékos zászlósát az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért az első osztályú ezüst vitézségi éremmel tüntette ki.

Katonai kinevezések. Öfelsége nemes Hajas Gyulát a Rábaköz nagyérdemű szolgabírájának fiát a honvéd-hadsereg hadbíró-örnaggyává nevezte ki. — Kinevezetett hadnaggyá: Alsó-Árpási Árpássy Ottó a 76. gy.-e.-ben; tart. százados: Fetter Mihály a 19. gy.-e.-ben; tart. főhadnaggyokká: Szántó János és Schleifer Imre a 76. gy.-e.-ben. — Az illetékes csapatparancsnok a háboru tartamára Willingstorffer Jenő szakaszvezetőt a 18. népfőlkelő parancsnokság nyilvántartásában, beosztva a 76. gy.-e. pótzászlóaljnál 1915. szeptember 25.-iki ranggal nevezte ki hadapróddá.

Előléptetés. Wolff Miksa 76. gyalogezredbeli százados, Schármár János műépítész vejét az ellenség előtt tanusított bátor magatartásáért soronkívül örnaggyá léptették elő.

Kilenc új v. b. t. t. Mint a Bud. Tud. illetékes helyen értesül, a hivatalos lap egyik legközelebbi száma 9 államtikár valóságos belső titkos tanácsosa kinevezését fogja hozni. Töry Gusztáv, Vértessy Géza, Ottlik Iván, Papp Elek, Jeszenszky Sándor, Kazy József báró, Bartók József, Karácsony Lajos és Némethy Károly államtikár kapják meg Öfelségétől a v. b. t. t. méltóságot, akik legalább 5 évet töltöttek rangosztályukban.

Változás a soproni sz. Domonkosok rendházában. P. Ratnik Domonkos soproni sz. Domonkos-rendi perjel betegség miatt tisztéről lemondott. Tartományi főnöke lemondását elfogadta s helyébe P. Molnár Mártont nevezte ki a soproni rendház perjelévé. Az új perjel 1873-ban született Vasvárott és 1896-ban szenteltetett áldozópappá. Legutóbb a rend budapesti házában működött és az ő szerkesztésében jelent meg a közkedvelt s nagy elterjedtségnek örvendő „Legszentebb Rózsafüzér Királynéja” című havi folyóirat. — E kinevezéssel egyidejűen a tartományi főnök P. Szalay Jánost, lapunk buzgó munkatársát Kassára helyezte át.

Az árvaszéki elnök helyszíni vizsgálatai. Kakas János dr. árvaszéki elnök f. hó 15-én Rábaközben, f. hó 20-án Egyedén vizsgálja meg a községi gyámügyi ügyvitelt.

Helyettesítés. Kollár János, szanyi körjegyző nyugalmabavonulása folytán Pödör István csornai II-od jegyző látja el a körjegyzői ügyeket. A közel jegyzőválasztásig történik ez a helyettesítés.

Esküvő. Seltenhofer Frigyes, a hasonnevű harangöntőde cégtagja, pénteken esküdtök örök hűségét Török Mihály áll. főreáliskolai tanár bájos leányának: Margitnak. Tanuk voltak Seltenhofer Frigyes gyártulajdonos és Török Dezső zászlós, a menyasszony bátyja.

Eljegyzés. Mansky Károly a városi villamos művek szerelője a harctérről hazajöve, eljegyezte Deák Borbályát.

Sopron vármegye közigazgatási bizottságának csütörtöki ülésén, amelyen Esterházy Miklós herceg is résztvett, kevésbé fontos ügyeket tárgyaltak és csak a különféle havi jelentéseket tették meg az előadók. Németh János kapuvári prépost mégis érdekesebb témát hozott, midőn az alispán jelentésével kapcsolatosan szóba hozta, hogy a termékeny Rábaköz sok helyén nem kap a lakosság lisztet azért, mert nemcsak egyes malmok, hanem magánosok is óriási mennyiségben szállítják Ausztriába. Baán Endre dr. főispán megnyugtató választ ad, amelyben most a gabonaneműek rekvirálása folytán a terményértékesítő részvénytársaság a megyék és városok szükségletéről is gondoskodni fog. Pfuhl Ágost kir. tanácsos, pénzügyigazgató indítványt tett, hogy írjanak föl a pénzügyminiszteriumhoz, hogy a lisztcsempészet megszüntetése végett ruhazza föl a pénzügyi határőrséget különös hatáskörrel. E csempészet megszüntetését célozza különben a belügyminiszternek most érkezett rendelete, amelyben fölhívja az alispánt, hogy megszüntetése és megbüntetése végett tegye meg a szükséges intézkedéseket és elrendeli, hogy lisztet Ausztriába csak hatósági szállítási engedéllyel lehet küldeni.

Sopron város közigazgatási bizottságának e hó 11-én delután tartott ülése kevésbé fontos ügyek ismertetésével folyt le. A polgármester bejelentette az élelmezés biztosítása körül tett intézkedéseit s annak a nézetének adott kifejezést, hogy a város lakosságának liszttel való ellátása biztosítva van. Gondoskodtak különben olcsóbb husnak (juh) és hagymának beszerzéséről is. A városi főorvos jelentése szerint az egészségügyi viszonyok igen kedvezőek voltak az elmúlt hónapban, mivel fertőző betegségek csak kis számban fordultak elő. A halandóság 14:9:1000.

A „Soproni Takaré- és Kölcsönegylet” városunk e kiváló hírnevű pénzügyintézete legutóbb tartott igazgatósági ülésén elhatározta, hogy 30.000 K erejéig jegyez hadikölcsönt. Az intézet összes eddigi jegyzése 110.000 korona.

Jótekonysági képkiallítás. A soproni képzőművészeti egyesület f. hó 17-ikétől kezdődően egy hétig a várkerületi kirakatokban képkiallítást rendez. Kirakataikat e célra átengedték Blum N. és fia, Máhr Árpád. Eigener Károly, Heim Adolf, Molnár József, Haas Fülöp, Beer nővérek, Pick Emil, Rosenstingl József, Schwarz Abraham, Fürst és Rosenberger, Schöll utóda Tischert Jenő, Gayer József, Gruber János, Löwenstein Lajos, Wollner Miksa, Radomski Miksa, Schwarz József, Karner Lajos, Reiber Jenő, Mangold Mór, Rauhofer István, Schwarz Károly, Seidl Samu és Fischer Emil.

Kérelem Sopron város tanácsához. Még a nyáron elhatározta a tanács, hogy a lakosok szénszükségletéről gondoskodik. Ez helyesen is van. Csakhogy már itt van a tél és a szén még valószínűleg a bányában van, mert a sűrűtöket azzal nyugtatják meg, hogy „talán karácsonyra” megkapják. Minthogy a szén ép oly fontos a háztartásokban mint bármely élelmicik, azért kérünk intézkedéseket, hogy legalább azok, akik már régen megrendelték szükségletüket, rövid időn belül meg is kaphassák. Többen.

Elhunytak. Almer János 84 éves alafás és özvegy Wohner Antalné 78 éves korában folyó hó 13-án.

Sopron város igazoló választmánya csütörtökön ülést tartott, amelyen Baán Endre dr. főispán, h. Haller József, Frivaldszky póstatanácsos és a tanács tagjai a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak a városi tisztviselőkről, akik ebben a nehéz időben, mikor a munka napról-napra szaporodott, a munkaező pedig a tisztviselői kar számos tagjának hadbavonulása következtében folyton csökkent, erejük legnagyobb megfeszítésével szinte hihetetlen munkát végeztek. Ez az elismerő dicséret bizonyára további kitartásra s buzgóságra serkenti a derék tisztviselőket.

Kérelem. A harctéren lévő katonáinknak szánt karácsonyi ajándékokat: pipát, dohányt, teát, cukrot, rumot, süteményt, egyéb el nem romló élelmiszereket és más tárgyakat kérem legkésőbb folyó évi november hó 21-ikéig lakásomra (Templom utca 22) beszoigáltatni, hogy azokat elküldhessük. Felkérem azokat is, akik cigaretta tömését és meleg ruha kötését elvállalni szivesek voltak, hogy az említett határidőig a kész cigarettákat és holmikát lakásomon leadni sziveskedjenek. A honvédeknek és a 13. sz. ágyu-ezrednek szánt karácsonyi ajándékokat már elküldtük. November 21-ike után küldjük a karácsonyi ajándékokat a 76. gyalogezrednek, a 9. huszárezrednek és a 11. vadászszázalajnak. Töpler Kálmáné.

Kath. körü előadás. Pfeiffer Miklós dr. theologiai tanár a kassai aut. kath. kör most kezdődött második évadjában legközelebb előadást fog tartani.

Tartózkodjunk gyorsan romló küldemények feladásától. A mai közlekedési viszonyok, valamint a forgalmi eszközök és a személyzet hiánya miatt a postai csomagok akadálytalan továbbítása — különösen a nagyobb gócpontokon — leküzdhetetlen nehézségekbe ütközik s a csomagok, még a Budapestre szólók is, legfeljebb a feladást követő negyedik napon juthatnak a címzett kezébe. Azért tehát a közönség a gyorsan romló tartalmú küldemények feladásától a hidegebb idő beálltáig a saját jól felfogott érdekében tartózkodjék.

Városunk költségvetése ez évben a tisztviselői karra nehezedett sok egyéb tennivaló miatt még nem készült el, de Thurner Mihály dr. főszámvevő hivatalos óráin kívüli buzgólkodása folytán a jövő hó elején valószínűen elkészül.

Juhus a városi mézarszékban. Csütörtökön megérkezett az első juhszállomány Karánsebesről. Vasárnap kezdődik az elárúsítása.

Kegyelem a pápa közbenjárására. Kölnből írják: A Kölnische Volkszeitung jelenti: A császár egy Hartmann bíboros kölni érsekhez érkezett távirat szerint a pápa kérésére kegyelemből élethossziglani fegyházbüntetésre változtatta át a Belleville grófnő, Thulier kisasszony és Louise Severin ellen Brüsszelben hozott halálos ítéletét.

Lopás. Szerdán délután ismeretlen tettes betört Burza Árpád aiezdres, Vilmos császár-ut 26. sz. lakásának pincéjébe és egy vindely zsirt ellopott. A rendőrség nyomozza a tettest. — Csütörtökön Csitkovits János kávéházában ellopták Makkay Béla cigányprimás Winterling hegedűjét. A rendőrség erélyes kutatásának köszönhető, hogy még aznap rátaláltak a Weiler-féle zálogházban, ahol két katona az 1200 K értékű hegedűt 15 koronáért elzalogosította. — A Kis-utcában lakó Karner Mihálynétól egy pár cipőt loptak. A tettes még aznap eladta Hesz Dávid zsidárusnak. A rendőrségnek sikerült a tettest a már többször büntetett Matusch Jánosban kézre keríteni.

Borosd. A borosdi róm. kath. iskolaszék Hersich Máriát választotta meg helyettes-tanítóul.

A decemberi pótsorozások, amelyeken az 1891, 1895, 1896, továbbá az 1873—1877. években születettek népfölkelésre kötelezettek kerülnek sorozásra, a következő napokon lesznek: Sopronvárosában december 9—10, a soproni járásban december 11—13, Kismarton városban december 15-én, a kismartoni járásban december 16—17, a kapuvári járásban december 19—20, a csornai járásban december 22—23, a csepregi járásban december 28—29, a nagymartoni járásban december 22—23, a felsőpulyai járásban december 28 és Ruszt szab. kir. városban december 30-án.

Törvényszék. A napokban tárgyalta a kir. törvényszék Schöfberger József 18 éves somfalvi legény bűnügyét, aki július 17-én hazamenetkor a somfalvi uton tréfás veszekedés után megszurta Birnbaum Mihály barátját, de oly sulyosan, hogy harmadnapra meghalt. A bíróság a bűnöst, akit Havas Jenő dr. ügyvéd képviselt, erős fölindulásban elkövetett gyilkosság miatt 5 havi fegyházra ítélte. Az ítélet jogerős. — Csütörtökön tárgyalta a helybeli törvényszék Sachs Mózesné lopás-ügyét. A kir. törvényszék részben való vallomása és a tanuk egybehangzó bementése alapján a nevezettet 6 havi börtönrre ítélte, melyből a 20 napi vizsgálati fogságot kitöltöttnek számítja. Ezenkívül mint idegen állampolgárt az ország területéről kiutasította. A bűnös asszony képviselője: Zolner Béla dr. az ítéletet megfélebbzte.

Mit dolgozott Vilmos császár Varsó elfoglalása napján? Vilmos császár egyik érdekes és nem mindennapi szerepléséről ad hírt a Neue Freie Presse egyik sziléziai lap nyomán. A császár augusztus havában személyesen vett részt egy árvízről fenyegetett töltés megerősítési munkálatainál és a közkatonákkal vállalva dolgozott. A sziléziai lap egy közhuszár leveléből idézi az érdekes jelenet leírását. „A katonák javában dolgoztak a töltésen — írja a huszár — mikor hirtelen megállt az uton a császári automobil. Ófelsége megkérdezte hol van a töltés, mire kíséretével együtt a kérdéses helyre vezettet. A császár intésére én is hozzáálltam a munkához és nem maradt tétlen a császár sem: fejszével hegyezte a karókat, amiket mi azután bevettük a töltésbe. Kis vártatva több tábornok és törzstiszt érkezett a helyszínére, nekik is dolgozniok kellett, amikor meglátták, hogy az uralkodó maga cipeli a nehéz karókat, deszkákat. A magasrangu tiszték és a császár ingujjban dolgoztak, alaposan ki is melegedtek. Gyönyörű kép volt örökké emlékezetes marad: ezen a napon esett el Varsó.”

Malomháza. Guja Jakab malomházai róm. kath. népiskolai tanító betegség miatt f. évi december hó végéig szabadságot tartott.

Szany. Az egyéves önkéntesi szolgálatot teljesítő Locsmándy Zoltán szanyi róm. kath. népiskolai tanító helyettesítésére a szanyi iskolaszék Griesbach Janka okleveles óvónót választotta meg a folyó tanévre. — Gyura Teréz szanyi r. kath. népiskolai tanító megrongált egészségének helyreállítására a folyó tanévre szabadságot kapott.

Tüzeset Bősárcányban. Végh István, bősárcányi plébános házában a napokban tűz ütött ki. Nagymenyiségű felhalmozott szalma égett el. Az odasiető tűzoltók nagy fáradsággal lokalizálták a tüzet. A gyanu egy kis fiura irányul, akit a tűz kitörésének észrevettek az odasiető emberek, a kazal körül láttak. A kár elég nagy.

Tábori levél Pozsarevác hivatalos papirosán. Szegedről jelentik: Egy szegedi zászlós Pozsarevác város tanácsának hivatalos papirosán a következő levelet írta Szegedre: „Pozsarevác, október 28. Október hó 21-én vonultunk be ide, miután előbb a szerbeket kivetünk s most Gallwitz excellent parancsnoksága alatt uraljuk az egész területet, innen Kragujevac irányában körülbelül 50 kilométernyire. A város rettenetesen fel van durva. Nincs egyetlen ép lakás sem, egyetlen ép üzlet. Minden fenekestül felfordulva. Ellenben kitünően élünk. Disznó, liba, stb. quantum satis. Nem igaz ám, hogy Szerbia nyomorgott! Ellenkezőleg, olyan bőséget találunk itt, hogy valóban meglepő. A világról ugyan keveset tudunk. Ujságot nem olvastam hónapok óta. Nekünk azonban egyelőre elég annyit tudnunk, hogy itt gyönyörűen haladunk és Szerbia rövid időn belül fuit. A lakosság rendkívül aláztos, mukkanni sem mer. Igaz ugyan, hogy mindenütt töltött fegyver motoszkál az orra alatt, ami meglehetősen radikális mementó. Öt nap óta már pihenünk a harcvtal mögött és jól élünk.

Horváth József

hatós. enged. közvetítő-, cseléd-szerző-intézet és pincérügynök.

Sopron. Uj-utca 6. sz. Telefon 222.

Közvetitek eladást és vevést, házakat, birtokokat, vendéglőket, löwereket, kerteket, lakásokat és mindennemű személyzetet. — Tartok egyszersmind egy lakáshirdetöt kiadó lakásokra.

Soproni Takarékpénztár

SOPRON

Széchenyitér 19. szám

Alapított 1842.

Felek részére nyitva d. e. fél 9-től 12-ig, délután 3-tól 5-ig.

Fiók: Ruszt

Ferenc József-tér

Betétek takarékkönyvecskékre és folyószámlára

Jelzálogkölcsonök

Előleg értékpapirokra

Váltó elszámítás

Tőzsdei megbizások

Sorsjegyek, külföldi pénznemek

Az összes bankügyekben legelőnyösebb kiszolgálás. Safekasszák bérbeadása.